Conversió

Per GloriaA el dc., 19/03/2025 - 00:00

Continua inclinat sobre meu, Senyor,
remodelant-me,
encara que jo m'hi resisteixi.
Quina gosadia pensar
que tinc jo la meva clau!
Si no sé res de mi mateix!
Si ningú com Tu pot dir-me
el que porto dins meu.
Ni ningú fer que torni
dels meus camins
que no són com els teus.

Continua inclinat sobre meu,
afaiçonant-me,
encara que a voltes cridi de dolor.
Soc pura debilitat, Tu ho saps prou.
Tant, que, a estones,
fins i tot em fan mal les teves carícies.
Llaura'm els ulls i les mans,
la ment i la memòria,
i el cor, que és el meu sagrat,
on no Et deixo entrar
quan em truques.

Entra, Senyor, sense trucar,
sense el meu permís,
Tu tens una altra clau,
a més de la meva,
que Tu em vas donar el meu primer dia,
i que empro, ingenu, per
tancar-me.

Que senti sobre meu la teva "conversió"
i s'encengui la meva
del foc de la Teva,
que sempre crema,
dins meu.
I comenci a ser germà,
a ser humà,
a ser persona.

Ignacio Iglesias, sj